Provinc. Librarians

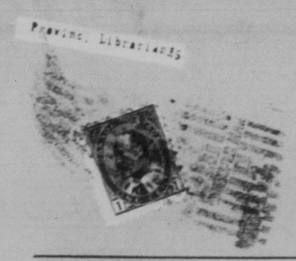

CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

ARG. XII — Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 23 November — No. 45

GENOM CANADA

Resebref af

V. Hugo Wickström.

(Ur Jämtlandsposten.)

De dagar, jag vistades i Vancouver, voro rägniga, så att jag icke såg mycket af omgifningarna. Med en viss ängslan motsåg jag därför anträdandet af min resa genom Kanada, ty om den dimmiga och tunga väderleken skulle fortfara, blefve ju alla de väntade storartade scenerierna förstörda för mig.

Min lyckliga stjärna följde mig emellertid äfven denna gång. Knappt hade jag tagit plats i tåget, förrän solen delade skyarna, och om den också då och då åter försvann, skymdes dock icke utsikten.

Vi ilade fram längs efter den breda och strida Fraserfloden, berömd för sitt laxfiske, på ett slättland, hvars flora erbjuder samma skådespel som floran i mellersta Sverige. Den har en rikedom af nässlor och ormbunkar, ljusröda Achilleor och hvita Spiræof, nyponbuskar, lindar, popplar och silfverskimrande videsnår, vid hvilkas sida klungor af guia ranunkler gruppera sig. Enstaka väldiga furor ha sparats och kolossala stubbar angifva, att här fordom växt en jättesläkt af barrträd.

Men ögat lemnar snart detta i vårens hela blomsterprakt prunkande slättland för att vända sig mot bakgrunden, där väldiga berg bli alltmer synliga. Det ser grönskande kullar, hvilka tjäna likasom till förtrupper, och bakom dessa vecka de sluttningar, spetsiga tinnar, snöhvita glaciärer och festoner af moln, som vira sig kring bergens midjor. Spegelklara små sjöar, där hvita ångbåtar i två våningar glida fram och dela vattnet i gnistrande svallvågor, ligga vid sidan af den strida, gulgrå floden. Iskristaller glittra i solskenet på bergens toppar, luften är stärkande kall, små gråa, obetydliga stugor dyka upp bland dungarna.

Nu sväller älfven ut och fjällpanoramat visar hela sin härlighet. På den ena sidan hvila horisontela bolstrar af moln öfver fjällen, på den andra sidan kastar solen ett intänsivt gult skummer, medan ett mörkblått romantiskt dunkel dallrar öfver bergens fötter.

Dalen smalnar. Vi ha nu kommit in i Frasercanyon. Floden rusar fram i yrande fart, medan den hkasom i raseri kastar sitt skum upp mot fjällens sidor. Men snart lugnar den sig åter, när dalen vidgats, och famnar med mjuka armar en lerade ö. Bergen stiga nu i alsatser ned mot floden, hkasom vågade de endast steg för steg närma sig dess majestät, forsande fjällbäckar skynda att kasta sig i dess flöde och med sina krafter förstärka dess egen, en tjusande blandning af skuggor och dagrar lägrar sig öfver grönskande sluttningar och nattsvarta rämnor, hvita kyrkor sträcka upp sina torn öfver lindarnas krontor, och indianernas brokigt målade kyrkogårdar täcka kullarna.

På detta sätt växlar sceneriet mellan frånstötande vildhet och tilldragande idyll.

Den första dagens färd afslutas i Sicamous Junction, hvars sjö har form af en åttfoting, smygande in sina krökta fötter mellan väna berg, där massor af ljusa björkar afteckna sig mot en bakgrund af dunkla barrträd.

* * *

I Europa finnas järnvägar med partier, som kunna täfla med den canadiensiska pacifikbanans, men där är det fråga om att beundra naturens majestät under en eller flera timmar, medan det här varar mer än ett dygn, under färden från Vancouver till Banff. Och denna färd blir icke tröttande, emedan omväxlingen är så stor. Det är visserligen berg och dalar, men bergen ändra oupphörligen gestalt och dalarna vidga sig och smalna i lekande nyckfullhet. Därtill kommer den skiftande belysningen, som i ett nu kan skänka landskapet en annan prägel, och banans olika höjd, som ömsevis gömmer och afslöjar skilda zoner af naturen. På denna grund trötta icke heller dessa scenerier, ehuru jag icke vill tillråda att på en gång utan hvila fara genom dessa trakter. En natts sömn i ett lugnt hotell tjänar alldeles utmärkt till att friska upp förmågan att se och beundra.

Det var detta, jag gjorde erfarenhet af, då jag lemnade Sicamous Junction för att fortsätta min färd. Jag kände mig som en ny människa, färdig att se nya under. Grönskan är fortfarande lika rik, men dess nyanser i löf- och barrträd synas mig nu framträda skarpare, på samma gång som skogseldar på sina ställen rasat våldsamt och som minne af sitt besök efterlemnat armeer af trädskelett, som vemodsväckande sträcka ut sina aldrig mer blommande grenar och kasta grå skuggor öfver en i öfrigt så stolt och lefnadslustig natur. Kristallklara åar sorla nere i dalbottnen, gråbruna stup gå lodrätt ned från fjällens toppar, hvilka med sina skarpa linier och vida glasiärer påminna om Schweizeralperna, klara, sofvande insjöar hvälfva sina speglar mot den blåa himmelen, skarpt skurna forna strandlinier högt uppe mot bergkrönen erinra om att floden, som vi följa, en gång varit hundra gånger större och mäktigare.

När skogseldarna allt för mycket härjat dalarna och fördystrat deras skönhet, vänder sig tanken till andra föremål. Den beundrar lokomotivens kraftiga byggnad och salongvagnens gediga elegans, hvilka båda vittna om, att vi förhända nu befinna oss på världens mest luxuöst och solidt praktiskt utrustade bana, en tanke, som vaxer i styrka, då man närmare undersöker tågets inredning, lägger märke till tunnlarnas mängd och broarnas bergfasta läggning samt far genom snöskärmstunnlar, timrade af skogens väldigaste jättar. Vi ha tillfälle att se fyra tunnlar på en gång och likaledes fyra järnvägsspår på skilda höjder, påminnande om den möda, som vagen öfver himmelsstormande berg beredder.

Hvad som i samband med vilkoioner öfver denna förstklassiga lyx, dessa mästerprof af modern ingeniörskonst i följd af en viss kontrastverkan är ägnadt att väcka ett fördubbelt behag är den jungfrulighet, som strålar ut från hela naturen. I andra länder, där jag varit i tillfälle att från en järnvägsvagn beundra ett fjällpanoramas imposanta majestät, mötte dock alltid min blick många och tydliga spår af mänsklig verksamhet och mänskligt förvärfsbegär. Men här åter förefaller det, som om tåget för första gången ilade fram genom nejder, som människor ännu icke exploaterat. Milsvida skogar höja tusenåriga stammar, ängsmarkerna nära inga boskapshjordar, människoboningar gruppera sig endast omkring stationshusen, om ens där. Hvilka massor af obegagnade rikedomar i bergen, i skogarna, i jorden! Här kunde millioner och åter millioner människor förvärfva sin rikliga bergning.

* * *

De gröna ängarna och de kupolrundade kullarna bryta af mot fjällens dystra majestät, som med gråa spetsar och breda glaciärvåder dyka upp på alla håll. Den breda Columbiafloden efterträder Fraserfloden och kan väl mäta sig med sin broder. Han lemnar snäre rum för Illecillewaet, som ringlar sitt gulgröna band bland splittrade klippor nere i dalbotten, medan fjällbranter i nästan raka linier ordna sig på båda sidor. Den ena canyon följer efter den andra, alla stolta med sina stupande klyftor, bland hvilka floden prässas till skum. Nere i djupen ligga brända och fallna träd, som från vår höjd te sig som uppstapplade tändsticker, medan de rakaste, mest harmoniskt bygda, friska granar klättra upplör sluttningarna till vårt möte och omfamna järnvägen med sina slanka pyramider.

Skådespelet blir alltmer imposant. Fjällbäckar kasta sig i vådliga hopp nedför branterna, svindlande höga bergkupoler torna sig upp på sidorna, i fonden blända raggiga fjällars gnistrande glaciärer, medan andra berg skjuta upp konformade toppar, en tusen meter svart bergvägg synes för ett ögonblick stänga vägen, stora snödrifvor tätt vid järnvägsspåren angifva, att vi nu nått en betydande höjd. Vid Glacier ter sig et verkligt vinterlandskap med ett isfält af närmare en mils bredd, ett lämpligt sportfält för engelska gentleman, som här kunna erhålla veritabla, inlödda schweizerförare under sina strofåg bland fjällen.

Ögat måste hvila sig från att frässa på all denna naturskönhet, och jag tar tacksamt emot dagens hektograferade telegramblad, utgifvet af järnvägsbolaget för att icke hålla passagerarne alldeles stängda från den öfriga världen. Jag läser om aflifvandet af Bobrikoff, och mina tankar flyga tillbaka till det arma Finland, medan oupphörliga rader af snöskärmar hölja mig i ett dunkel, som passar till min själsstämning.

Men naturen, den stora tröstarinnan, kallar mig åter tillbaka till sig och använder starkare locknings medel än någonsin. Ståtliga skogar susa omkring mig, gröna platåer skilja bergsspetsarna, oerhördt branta stup väcka fasa, man nästan gripes af svindel, då man blickar ned i djupet, där floden brusar. Selkirkbergen utbreda en oändlig rad — jag räknar till 70 — spetsar på min högra sida, den stoltaste defilé af bergjättar jag någonsin skådat, alla med taggiga hufvuden och veckade sidor, alla med snö på hjässa och bröst. En lummig skogstrakt bildar deras fopall och gröna ängar deras mantelflik. Floden glänser nu opalfärgad, strandskoningarna äro så jämna, att man är frestad tro dem vara människoverk, när solen qörjar dala, få de gröna sluttningarna och bergens midtelpartier en djup, violett skiftning, sömliga spetsar äro ljusbruna, med talrika streck och strimmor af gnistrande snö, himlen är "italienskt" djupblå med de hvitaste moln jag någonsin skådat.

Vid Mount Stephen och Kicking Horsepasset kulminerar naturskönheten. Mount Stephen är tänkda det vackraste berg jag någonsin sett. Det reser sin ljusbruna spets mer än 3,000 meter högt och synes vara upphygdt medelst knippen af basaltpelare. I ett af sina veck lemnar det rum för en 150 meter tjock glaciär, som vänder sin mur ned mot dalen, och har vid sin sida ett annat berg, Katedralen, ett verkligt Babels torn af uppstaplade klippmassor. Nu fordras icke mindre än tre, tungt flåsande lokomotiv för att draga vårt tåg upp genom passet, på hvars båda sidor de vildaste scenerier te sig. Ett af snö och vatten söndersmuladt berg breder solljäderformigt ut från sin topp massor af sand och klippstycken, glaciärer gnistra på alla håll, skilda från hvarandra genom vecka stup, djupa klyftor splittra dalgången. Wapta brusar larmande vild nere i djupet, i fonden höjer sig en jättefästning med ointagliga bastioner, och öfver allt detta gjuter solen ett intensivt guldgult skimmer, som skänker naturen ett drag af öfverjordisk förklaring.

Den guldgula glansen öfvergår till skär. Glaciärerna bli rosafärgade, ett kolsvart och ett ljusbrunt berg stå broderligt bredvid hvarandra. Ett klipptempel visar sig på vänster hand med otaliga nischer, hvilkas gudabilder blifvit krossade. Hall-in the Wall berget öppnar sin af en regelbunden båge inramade håla, och ett annat berg bildar en 1000-mastare, som kränger öfver på ena sidan, innan den sjunker. Och så komma vi till Banff, den canadiska alpvärldens nationalpark med dess förstklassiga hotell, dess härliga promenader och imposanta fjällpanorama, ett idealhem för den, som vill njuta djupt och länge af en storslagen natur.

(Forts. i nästa N:r.)

STOR GRUFOLYCKA I BRITISH COLUMBIA.

Gas exploderade i schaktet No. 1 i Carbonado-grufvorna nära Morrissey, med den påföljd, att 14 man omkommo. Största delen af dessa äro slaver, men några äro engelsmän. Bland de sistnämde var Jenkins, hvars familj inkom från England dagen före. Endast en person lyckades undslippa från dödsfällan.

I fjol öllo 4 man offer för liknande olycka i samma grufvor.

HIPPOCRATES SADE:

"Benägenhet för Lätja är ett tecken till sjukdomar". Då blodet är orent och sjukligt, känner Ni er svag, eländig och trött — en känsla af Lättja. — När systemet är i sådant tillstånd, skulle Ni taga "7MONKS' TON-I-CURE". Detta underbara läkemedel renar blodet — tager sjukdomsfrön ur systemet, och gör kroppen frisk, full af lefnadslust, kraft och energi. Aldrig gjordes något läkemedel, som kan jämföras med de underbara hälsoåterställande egenskaperna hos 7 MONKS' TON-I-CURE.

Alla 7 MONKS' medicinerna kan man lita på att de äro goda.

Canada.

— Domaren Killane säges vara påtänkt att fylla Mr. Blairs plats.

— Indianernas antal minskades i fjol med 267 själar.

— Järnvägsbygget å Wetaskiwin och Lacombe banorna är nu tämligen väl öfverstökadt för i år.

— J. J. Kealy, en telegrafist i Canadian Northerns tjänst, dömdes i Fort Frances till ett års fängelse.

— Frimurarne i Toronto skola bygga en egen byggnad, som skall kosta $200,000.

— Allt djupare gå schakten i Sultana-grufvan. Man är nu 650 fot nere i jorden.

— Svåra prärieeldar hafva rasat Rosser distriktet, där en massa hö och foder har gått åt.

— Doukhobor reservationerna äro nu slut. Det land, som inom dessa områden ej upptagits af sådana kolonister, skall gifvas första sökande.

— John Cotton, boskapsskötare invid Kutowa, skröts af sin dotter. Hon skulle lyfta faderns bössa från bordet, då den föll och skottet brann af.

— J. D. McArthurs järnvägsbyggare och deras verktyg skola vintra i Edmonton för att kunna tidigt vara på ort och ställe nästa vår.

— Kryssaren 'Canada' afseglar den 15 december med 90 man på en öfningsresa.

34 partier äro nu ute.

Mr. A. E. Ogilvie har utnämts till köpare för banan och S. T. Gow förste bokhållare och kassör. Meningen är att börja med byggnadsarbetena fortast möjligt.

— För fyra år sen lyckades Geo. Coulding rymma från Brandon efter att hafva dömts till 4 års straffarbete. Han har nu 'nabbats' i Minneapolis.

— Sensationella beskyllningar i afseende å förfalskning af röstresultat hafva haft till följd, att den konservative B. O. Lott har häktats, som skyldig till det påtänkta stycket.

— M. J. Lindrum, en smed i Fort William, höll på att öfverköras å bangården i Fort William. Han drogs ur sin farliga belägenhet med flera brutna ben.

— Vår nye generalguvernör, Lord Grey, hyllades före sin afresa medelst en fästlig tillställning i London. Till hans ankomst sköts vicekungens "affärer" af justitierådet Taschereau.

— Landet i provinsens sydöstra del har åter uppmätts af landtmätaren John Molloy. Vassar, Sandy Lands och Woodridge townships hafva utmätts. En del af detta land säges vara godt, men största delen är sandigt.

— Provinsialregeringen i Ontario under Ross' ledareskap nalkas sin ända. Hans parti har snart i 30 år fört tyglarna och tiden för ombyte har "ankommit". Nykterhetspartiet ämnar denna gång söka erhålla viktiga medgifvanden till sin fördel.

— Det sista beviset, att förföljelsen mot Harvey var helt enkelt politisk visade sig i fredags, då anklagelsen utan vidare nedlades från regeringens sida och Harvey tilläts gå utan vidare kommentarier.

— Ett hotell, som hittils bedrifvits som nykterhetsvärdshus, nämligen Roblin House, har nu erhållit utskänkningsrättigheter. Det myckna supandet synes ägga flere att söka vinna pänningar. Allt är ursäktbigt under jakten efter dollarn.

— Att söka röfva en kusk på en ambulansvagn torde höra till det mera raffinerade i yrket. Herrar stråtröfvare tro väl, att ambulansköraren först röfvar de sjuke, ty ingalunda är lönen så stor, att den bör ådraga sig någons uppmärksamhet. Ett dylikt försök gjordes emellertid i förra veckan på en af broarna mellan Winnipeg och St. Boniface.

— En af våra aktade landsmän medföljde sin dotter nyligen till en engelsk familj, där hon skulle hafva plats. Han hade emellertid ej varit inne mer än en liten stund, förrän den värda frun kom med den beskyllningen, att han stulit hennes diamantring. Hon låste dörren och telefonerade efter sin man, som var lagkarl, och de ställde till ett obehagligt uppträde. Vår landsman förklarade högtidligt att han var oskyldig. Men agkarlen trodde inte på det, utan telefonerade för att få reda på hvad för folk han fått i sitt hus. Men i detsamma fann frun sin ring just där hon lagt honom, men mitete i stället sin tjänsteflicka till straff för sin skamlösa beskyllning.

— Det första Soo-tåget afgick i måndags kl. 5.

— Kvastar göras ej längre i Ontarios fängelser, enär arbetsledare protesterat däremot.

— En läkare i Halifax tilldömdes $10,000 skadeersättning från spårvägsbolaget.

— Den sista fårtransporten till Winnipeg från Swift Current omfattade 2,200 stycken.

— Hvalfångaren Harbor Grace med 12 man tros hafva förolyckats. Den hemmahörde i St. John.

— En ung man vid namn Pocock häktades nyligen i Montreal för stöld af dokumenter i Reading, England.

— Toronto stad ämnar nedlägga en million dollars på gas och sju hundra femtio tusen på förbättrade brandredskaper.

— Antalet af inkommande och utgående C.P.R. fraktgodsvagnar i härvarande bangård uppgick för november månad till 18,617.

— Ytterligare två fartyg, det ena med 14 man, det andra med tio, på väg till St. John, New Brunswick, tros hafva gått till botten.

— En schacktäflan pr telegrafägde rum tacksägelsedagen med Montreals schacksällskap. Båda parterna vunno lika många partier.

— Hamiotas åkerbrukare hafva anlagt sak mot C.P.R. för det bolaget, som det säges, förnekat enskilde farmare vagnar, men gifvit Ogilvies ett helt tåg.

— En 12-årig gosse fanns bunden på Grand Trunk banans skenor ej långt från Harrison den 16 ds. Han upptäcktes, innan tåget ankom och påstod, att fadern gjort illdådet.

— Två barn, 4 och 6 år gamla, tillhörande en galizier, Mikael Iwiczka, som bor i Riding Mountain distriktet, påträffades döda i en brunn.

— Hästtjufvar grassera fortfarande i södra Manitoba, och inga anstalter synas blifva vidtagna för deras gripande.

— Gipsindustrien vid Lake Manitoba utvecklar sig med tillfredsställande fart. En ny ångare har beställts från Collingwood, Ont.

— E. Fowler af Mariapolis, Man., sökte skära halsen af sig med rakknif, men upptäcktes, innan lifvet flytt. Han infördes till sjukhuset i

— Gräl om hö mellan galizier och svenskar i trakten af Gonor hade till följd, att de förra sköto 'skarpt'. De hafva instämts därför.

— Mr. Blair's nya ställning antages blifva president för Toronto Roller Bearing Co. med mycket större lön än de $10,000 han drog från järnvägskommissionen. Winnipeg och återhämtar sig.

— En olycka ägde rum i Toronto i slutet af förra veckan, då en spårvagn krossades af tåg vid Queen street öfvergången. Ett par personer sårades mycket illa och flera lindrigare. Motormannen har häktats.

— Förhärjande eldar hafva ödelagt stora sträckor i Wood Mountains. Elden började någonstädes i Montana och hoppade öfver gränsen. Mycket hö och flera lador hafva förstörts. Lethbridge distriktet har också hemsökts.

— Hveteutförsel från Fort William via järnväg under sjöfartstid tyckes onödig, och dock har ett stort antal vagnar sändts till St. John. Orsaken säges vara svårigheten att få nog vagnar vid Orka Sund för omlastningen af båtarne.

— Prärieeldar hafva orsakat stora förluster i Gladstone distriktet och det göres ansträngningar att få en undersökning i gång. Hela distriktet från Wordside till Beaver ha bränts upp, och hälften af det samlade höet synes hafva gått upp i rök. Den starka vinden gjorde alla "fireguards" fullkomligt värdelösa. Höet var nämligen skyddadt med två plöjningar och mellanrummet brändt. Det påstås att en gnista från C.P.R. lokomotiv varit upphofvet till elden, som åstadkom så mycken förödelse.

— R. S. Lake är vald till parlamentet med 20 rösters majoritet.

— Calgarys utställningsbolag har brist i årets räkenskaper.

—En explosion i ett krutbruk i Quebec dödade ett par män.

— Hamilton spårvägsbolag är villigt sälja för $875.000.

— En allvarlig eldsvåda härjade Broskville, i det både kollager och kylhus brunno.

— Svag is har kräft första offret i Prince Albert, i det H. Baker drunknade. Han var 17 år gammal.

— Vid nomineringen af kandidater för Quebecs legislatur tillsattes 35 med acklamation.

— Två skonare strandade den 15 ds å Nova Scotias kust nära White Head.

— Två isbrytare skola anskaffas för att hålla hamnarne vid Fort William och Port Arthur öppna längre in på vintern.

— Prof. Robertsen skall afgå från sin befattning som regeringens kommissionär för åkerbruk och meieriskötsel.

— Canadian Northern hafva utlagt skenor till en punkt 575 mil från Winnipeg. En tillfällig bro bygges öfver Saskatchewan.

— Staden Manitoa har tagit varning från andra småstäders skada genom brand och har byggt brandstation samt anskaffat spruta.

— En nyligen till Gladstone distriktet inflyttad farmare råkade under tröskning falla ned på halmstacken och bryta nacken af sig. Han efterlemnar hustru och 4 barn, det yngsta 6 veckor.

PLEURIT.

Om ni har ett anfall af sting och smärtan är mycket skarp, kan ni få hjälp och bli botad genom att lägga på ett

7 MONKS' POROUS PAIN PLASTER.

UTLANDET.

— Chicagos slaktare äro åter oroliga. Det är ingalunda omöjligt, att en ny storstrejk kommer att utbryta.

— En våldsam snöstorm på atlantiska kusten åstadkom mycket afbrott i segelfart och inrikes kommunikationer i söndags och måndags.

— Tillståndet i Macedonien är inkristne' ej längre hafva turken att 'kristne' e- längre hafva turken att väsnas med, gräla de sins emellan och begå ohyggliga grymheter.

— En väldig snöstorm har rasat öfver Storbritannien och Irland. Många kommuner äro helt och hållet afstängda och järnvägsförbindelse nästan helt och hållet afbruten i norra delen af landet. Tio till tjugo graders kyla har rapporterats från olika håll.

— Franske utrikesministern Delcasse lyckades efter 10 dagars debatt få majoritet i kammaren för sina förslag att underhandla med engelska regeringen angående Newfoundland och andra brännande frågor, hvilka hittills omöjliggjort ett bättre samförstånd mellan de båda folken.

—Ryska tidningar innehålla skarpa uttalanden angående engelska officerares antagenden, att Ryssland ämnar äfven, innan undersökning skett, straffa de ryska officerare, som äro ansvariga för illdådet i Nordsjön.

De börja nu tänka, att enda vägen att kunna gifva England något obehag, är att hota dess indiska gräns. Ryssland planer för direkt kommunikation med persiska viken hafva ingalunda uppgifvits, trots de deputationer, som nyligen sändts från Indien till både Persien och Afganistan. Den vanliga, hånfulla tonen kan nästan jämt iakttagas i de många olika tidningar, som jämt äro redo att söka irritera England.

KRIGET.

Senaste underrättelser från Port Arthur säga, att general Stoessel är illa sårad, att många af soldaterna äro färdiga att göra myteri, att endast officerarnes hot samt skjutandet af några soldater förmår hålla garnisonen tillsammans.

En rysk torpedojagare drefs in i Chefoos hamn några dagar sedan.

Senaste nyheter säga, att Kuroki ännu lefver och fortfarande leder sina män.

Intet vidare har hörts från vinterkvarteren. Japanerne hafva börjat gräfva löpgrafvar samt bygga stängsel af taggig ståltråd, hvarjämte en mängd minor hafva anlagts så att, då ryssarne en gång börja sitt anfall med afsikt att drifva japanerna till sjön, de skola finna för sig ett ganska hårdt arbete.

Underrättelsen om Kurokis död dök åter upp, men någon officiell bekräftelse har ännu ej synts till. Hans bortgång torde blifva mycket kännbar för marskalk Oyama, hvilken, i fall ryktet besannas, torde näppeligen finna någon lämplig att upptagna den fallna manteln.

Rykten om erbjuden fredsmäkling hafva försports, men dessa kunna ej läsas med tillförsikt, synnerligast då ryska sändebudet i Washington, grefve Cassini, helt nyligen förklarade, att kriget ej skulle upphöra förrän Ryssland segrat. Ryssland ämnar ingalunda sluta sina militära operationer i fjärran öst. Landets finanser äro i bästa skick, så påstår grefven, och ingen nödvändighet finnes att tåla någons inblandning.

Man väntar sig mycket af östersjöeskadern, som långsamt går framåt mot sitt öde — Togos väl vana sjöfäktare.

Som vidare medel att vinna i pågående krig har tsaren beslutit bygga ett andra spår å den sibiriska banan, hvarigenom truppförsändningar skulle försiggå mycket kvickare.

Det påstås nu, att general Stoessel telegraferat tsaren, att han kan hålla ut till Mars, om han får nödiga munförråd och ammunition. Befallning har därför gifvits att tillställa honom de nödvändiga artiklarna, kosta hvad det vill.

Andra afdelningen af östersjöflottan var den 17de ds ännu i danska arvatten. Den första afdelningen har anländt till Port Said, hvarest en del af hamnen skall tillbommas för större säkerhets skull.

Rekryteringen i ryska Polen är ej en lätt sak. Många fly ur riket, hellre än att blifva kanonmat.

Den ryske torpedojagaren Rastoropny inlöpte i Chefoos hamn med depescher och sprängdes sedan i luften, på det den ej skulle kunna tagas af japanerne.

General Stoessel säges hafva erhållit en mindre blessyr, som dock ej hindrar honom från att leda förvaret. Arsenalen i Port Arthur äges nu hafva sprängts genom japanernes välriktade eld å densamma.

Helt sent hafva vi fått reda på, huru Nogi de sista dagarne i Augusti fick fast fot nedanför Liaotoi halfcirkeln. Krigets historia innehåller ingen underbarare sida. I flere dagar stred man på fält, insnärjda med taggig järntråd och minerade. Nattetid affyrades kanonader vid elektriskt ljus. Att söka beräkna förlusterna är endast gissning; vi höras talas om förluster af hela japanska regementen, om dagliga förluster af hundratals män i beskyddade ställningar. Pardon'hvarken bads eller gafs; ingen krigsro gafs att begrafva de döda, och pest utbröt i lägren. Till slut måste dock Nogi, efter att hafva spillt tusentals lif, begynna reguliära belägringsmetoder genom löpgrafvar. På sex veckor hafva de ej hunnit framskrida en mil, medan å andra sidan garnisonen måst lida betydliga förluster i manskap och förråd. Från militär synpunkt har förlusten af soldater varit oförlåtlig. Oyamas norra armé har reducerats för att hjälpa till vid Port Arthur. 40,000 man kunde hafva omringat Port Arthur och gradvis reducerat detsamma.

Den enda orsaken för att söka pressa fästningen är försöket att sända östersjöflottan till dess hjälp. I Tokio tror man, att Port Arthur fall skulle hafva yttterst demoraliserande effekt på Ryssland, men det är ingalunda otroligt, att denna effekt köpts för dyrt.

Underrättelser från krigsskådeplatsen antyda, att något är i görningen. Skarpa skärmytslingar hafva egt rum, och krigslyckan har som vanligt varit växlande i de små handgemängen.

Japanerna lyckades infånga två torpedojagare samma dag som Ramängder af salt kött.

Japanerna knepo en blockadbrytare, som hade en stor last af klästoropny undkom.

Sista nyheterna från Port Arthur säga, att fästet kan hålla ut ännu två månader, d. v. s. till slutet på Januari.

RHEUMATISM.

Ni kan bota alla slags reumatiska åkommor med det underbara läkemedlet

7 MONKS' RHEUMATIC CURE.